

januari 1990, het atelier

Spot '70 weer sterk

WARMENHUIZEN — Er zijn verenigingen die van tijd tot tijd de meeste vreselijke stukken op de planken brengen er zijn er die telkens weer verrassen door hun repertoirekeuze. Waarom dit zo is, zal wel altijd een raadsel blijven, maar feit is dat Spot '70 tot de tweede groep behoort.

Na de sprankelende Goldoni die ik vorige maal mocht zien, was er dit keer gekozen voor een beklemmend stuk dat zich afspeelt in het Parijs van de eerste jaren na de Tweede Wereldoorlog. Diverse personages hebben die oorlog nog niet verwerkt, wat soms tot heftige, soms tot verdrietige tonelen leidt.

Daar is de vrouw van wie de man gedeporteerd is en moet sappelen om haar twee kinderen het nodige te geven. Marga Pronk maakte daar vooral qua houding een mooie rol van.

Daar is verder de eigenaar van het atelier, die ondergedoken heeft gezeten, zijn zaak heeft opgebouwd, maar met tegenslagen te kampen heeft, die hij dan op zijn omgeving afreageert. Frans Stam was bij vlaggen zeer geloofwaardig als de man die niet zo kwaad is als hij zich voordoet, maar met zijn houding geen raad weet, waarbij zijn vrouw (Margo Kossen) hem niet altijd tot steun kan zijn, hoewel ook zij van goede wil is.

Mooi was ook Bert Aten als de man die in het kamp gezeten heeft, nooit zijn zelfbeheersing verliest, maar innerlijk verteerd wordt, tot hij het niet meer kan uithouden en nog steeds rustig - verdwijnt.

Maar ook de anderen laten uit hun doen en laten blijken dat de oorlog hun niet onopgemerkt voorbij gegaan is: korzellig reageren op vrijwel nietszeggende opmerkingen, direct in de verdediging gaan zonder dat het nodig is. Heel mooi. En dat alles in het atelier (prachtig decor van Tineke Feyen), waar de naaisters elkaar helpen of in de haren vliegen.

Astrid Stam was een prachtige rauwe meid met een goed hart. Zij zorgde met haar ongcensureerde opmerkingen voor de broodnodige luchtigheid. Maar vooral ook Tjallina van der Molen en Anneke Noordergraaf deden het prima, terwijl daarnaast de nog jeugdige Sebastiaan de Ruyter in een kleine rol opviel door natuurlijk spel.

En dat was het enige waar de regie wat meer op zou moeten letten: het te schools spreken van sommigen ('hij' i.p.v. 'ie' e.d.), maar verder niets dan lof voor mimiek, timing (prachtige stiltes) en mise-en-scene.

ROLVERDELING:

Leon, eigenaar atelier
Helene, zijn vrouw
Simone
Gisele
Mevr. Laurence
Marie
Mimi
Mevr. Margarite
Nicole, haar dochter
Eerste perser
Jean, tweede perser
Max, vertegenwoordiger
Machinewerkers

Jongen, zoon van Simone

Souffleuse
Grime
Dekorontwerp
Dekorbouw
Schilderwerk
Belichting
Regie

Frans Stam
Margo Kossen
Marga Pronk
Anneke Noordergraaf
Afra Bakker
Tjallina vd Molen
Astrid Stam
Iet van Rijn
Jeanette Meereboer
Bert Aten
Ton de Ruyter
Menno Hartenberg
Matthijs van Hout
Rob Leguit, Hans Smeele
Sebastiaan de Ruyter

Ans Wester
Joke Met
Tineke Feyen
Sjaak Pronk, Jan te Buck, Caspar van Rijn
Tineke Feyen, Joop Wester
Tineke Feyen, Menno Hartenberg, Fred vd Molen
Annet Meyering

